

Специфіка роботи бібліотек вищих навчальних закладів

Якщо не маєш розумного сусіда — веди бесіду з книгою. Так кажуть у народі. Соціологи та психологи всього світу давно дійшли тієї думки, що читання розвиває інтелект, формує духовно зрілу, освічену, гармонійну особистість. Не можна недооцінювати роль бібліотеки у забезпеченні молоді необхідною інформацією. Саме бібліотека є тією підвалиною, на якій зводиться простір культурного суспільства.

На сьогодні бібліотеки, реалізуючи концепцію інформаційного суспільства, тобто зберігаючи, обробляючи, поширюючи інформацію на традиційних і електронних носіях, займають ключову позицію серед постачальників інформаційних послуг. Але погляд на бібліотеку тільки з точки зору інформаційних функцій є дещо однобоким. Бібліотека повинна зберігати соціальну та культурну пам'ять, що міститься в матеріальному предметі — книзі, розвивати в користувачеві потребу в ній.

Сьогодні висловлюються побоювання стосовно того, що тотальна віртуальна бібліотека остаточно знищить традиційні бібліотеки. Чи наступить кінець бібліотеці як соціальному організмові? Очевидно, що ні — з причини практичної, психологічної і, врешті, духовних властивості цієї установи. Пошук книги онлайн — одна справа, а читання, безпосереднє використання — зовсім інше. Книга як матеріальний об'єкт не має естетичного заміника. Комп'ютерну революцію не зупинити, однак і паперових книг читається у світі все більше і більше.

Інтернет, не знищуючи

бібліотеку, дає друкованому слову як ніколи надійний захист і сприяє істинно демократичному поширенню знання. Зі створенням онлайн-бібліотек книги опиняться в безпеці, а люди, які часто крадуть, нищать, псують книги, будуть позбавлені такої можливості. Традиційні бібліотеки виживуть, тому що в нашій свідомості вони невіддільні від слова «людина». Тут не лише читають, але й разом міркують, досліджують, обмінюються ідеями, закохуються.

Бібліотека вищого навчального закладу (ВНЗ), будучи одним із його головних підрозділів, може не лише допомагати у вирішенні найскладніших проблем навчання і розвитку, але й сприяти виробленню ціннісних орієнтирів, впливати на формування в стінах закладу інтелектуального та культурного середовища — того особливого ґрунту, на якому зусилля викладачів і вчених принесуть плоди. Бібліотека здатна створювати атмосферу творчої зацікавленості у навчанні, науці, мистецтві, впливати на стан духу, який не піддається жодним вимірам та оцінкам, проте лежить в основі моралі, сприяє вихованню української душі.

В умовах швидкого розвитку інформаційної індустрії бібліотекарі навчають користувачів культури споживання інформації, навичок її аналітичного відбору, виступають консультантами, провідниками в морі книг. Вони намагаються стимулювати інтерес і любов молоді до читання, розкрити можливості в пізнанні себе та оточуючого світу, допомогти студентові

включити книгу в контекст реального життя, розвинути естетичний смак.

Бібліотека університету сьогодні утверджується як центр духовного становлення особистості і, виконуючи свої специфічні функції, підпорядковує свою діяльність навчально-виховному процесу освітнього закладу. Практика доводить, що вимоги до бібліотеки і до професії бібліотекаря змінилися і ускладнилися. Працюючи у контексті сучасної концепції культурологічної освіти, що передбачає широке використання бібліотеки для здійснення гуманізації освіти, бібліотекарі спрямовують свої зусилля на те, щоб книга стала постійним супутником молоді людини, її другом і порадником. Функції бібліотекаря сьогодення не зводяться до дії «видав-прийняв книгу», працівник бібліотеки є для читача помічником у пошуку потрібної інформації, що зосереджена на різних видах носіїв, консультантом, порадником, провідником у морі книг.

Бібліотека у нашій культурі не просто книгозховище: це храм, цитадель пам'яті, зосередження тасмничої сили, не лише інтелектуальної, але й соціальної, почуттєвої. Тому важливими напрямками діяльності бібліотекарів є долучення учнівської та студентської молоді до кращих надбань української та світової культури, формування прагнення до книги як до джерела духовного розвитку, виховання української душі, розвиток естетичних почуттів та смаку, високих моральних якостей, формування рис соціально зрілої, творчої особистості.

Мозаїка висловлювань великих людей про мову

> Велика - бо користь від навчання книжкою. Книги - мов ріки, що наповнюють собою увесь світ; це джерело мудрості, в книгах - бездонна глибина.

(«Повість минулих літ»)

> Якщо пошукаєш у книгах мудрості уважно, то знайдеш велику користь для своєї душі.

(Нестор Літописець)

> Той, хто читає численні, до того ж з різними думками, книги, буде благочиним.

(Г. Сковорода)

> Читання хороших книг - це розмова з найкращими людьми минулих часів і до того ж така розмова, коли вони повідомляють нам тільки найкращі свої думки.

(Р. Декарт)

> Люди перестають мислити, коли перестають читати.

(Д. Дідро)

> Дім, в якому немає книг, схожий на тіло без душі.

(Цицерон)

> Завдання книг - полегшити, прискорити пізнання життя, а не замінити його.

(В.О. Сухомлинський)

> Без пристрасті до книжки людині недоступні культура сучасного світу, інтелектуальне й емоційне вдосконалення.

(В.О. Сухомлинський)

> Людину можна пізнати по тих книгах, які вона читає.

(С. Смайло)

Літературні премії світу

Продовження. Початок в №8.

Премія імені Астрід Ліндгрен

Шведська премія за визначні досягнення в літературі для дітей та юнацтва. 2002 року уряд Швеції потурбувався, щоб ім'я видатної дитячої письменниці зберігали і популяризували не тільки її твори, а й престижна літературна премія. Разом із тим, вони поставили за мету посилити інтерес до дитячої літератури у світі та зробити її більш доступною для дітей. На сьогодні вона вважається найбільшою нагородою в царині дитячої літератури й складає п'ять мільйонів шведських крон (приблизно 500 тисяч євро).

Власниками почесної премії можуть стати сучасні дитячі письменники, ілюстратори, а також організації, що пропагують читання серед молодого покоління. До складу журі (12 осіб) увійшла онука письменниці, Анніка, а очолює раду з вручення премії Янне Ліндстрем, відомий у Швеції дитячий письменник. Висока нагорода і її грошовий додаток може бути розподілений відразу між кількома авторами. Премія не вручається посмертно. Претенденти на премію не можуть домінувати себе самі. Рішення про висунення кандидатур приймає журі на основі подання різних організацій.

У 2011 році премія присуджена письменникові й ілюстратору з Австралії Шону Тану (1974 року народження). Він створив близько двох десятків творів. Центральними в його творчості вважаються книги «Кролики» (The Rabbits) 1998 року, для якої він створив картинки, а також «Нічия річ» (The Lost Thing, 1999) і «Прибуття» (Arrival, 2006), які він сам написав і проілюстрував. Твори Тана перекладені десятками мов світу.

Премія імені Йоганна Гете

Це найбільша літературна нагорода Німеччини. Премія Гете вручається кожні три роки 28 серпня в день народження класика німецької літератури - і складає в грошовому еквіваленті 50 тисяч євро. З часу заснування в 1927 році її лауреатами були Герман Гессе, Томас Манн, а також «батько» психоаналізу Зигмунд Фрейд.

2011 року її отримав сирійський поет Адоніс. Його справжнє ім'я Алі Ахмед Саїд Есбер (Ali Ahmed Said Esber). Алі Ахмад Саїд, який має псевдонім Адоніс, народився на півночі Сирії в 1930 році. У віці 26 років він залишив батьківщину через політичні переслідування. Зараз живе в Парижі, однак продовжує писати арабською. Він став першим арабським автором, який отримав німецьку літературну нагороду. Поету її вручили за «космополітичну творчість і внесок у світову літературу».

Гонкурівська премія

Французька літературна премія для відзначення прозових творів французькою мовою, яка вручається щорічно з 1903 року. Її було засновано за ініціативи та фінансової підтримки братів Жуля та Едмона Гонкурів. Завдяки великим коштам, які залишили після себе брати, було організовано академію, що носить їхнє ім'я. Сьогодні до Гонкурівської академії входять десять найвідоміших літераторів Франції, кожен із яких має один голос при визначенні лауреата премії. Президент академії, натомість, має два голоси. Свого часу членами організації були письменники А. Доде, Ж. Репар, Ф. Еріа, Е. Базен та інші. Матеріальна частина Гонкурівської премії є символічною і складає 10 євро, але при цьому премія вважається однією з найпрестижніших і висуває автора в авангард французької літератури та збільшує продажі його книжок. Гонкурівська премія може бути присуджена автору лише раз за його життя. Як курйоз, Ромен Гарі отримав премію двічі, бо написав інший твір під псевдонімом Еміля Ажара і не був попередньо відомий під цим псевдонімом.

У 2011 році за роман «Карта і територія» премії удостоївся Мішель Уельбек (справжнє прізвище — Тома; народився 1958 р.) — письменник, поет, співак, сценарист, кінорежисер. Один із найбільш читаних у світі французьких авторів.

Нові надходження

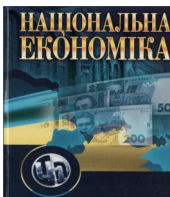
Анськова І. П., Байдан М. А., Горчакова О. А., Руссол В. М.

Педагогіка: модульний курс [Текст]. Навчальний посібник / І.П. Анськова, М. А. Байдан, О. А. Горчакова, В. М. Руссол : — Львів : "Новий Світ-2000", 2011. -567 [1] с.

Навчальний посібник побудовано за кредитно-модульною системою, з урахуванням сучасних вимог педагогічної науки і практики.

Теоретичний матеріал структурований у вигляді лекцій-презентацій і складається з п'яти модулів, що становлять логічно завершені частини теоретичного матеріалу з навчальної дисципліни «Педагогіка». У модулях розкриваються загальні засади педагогіки та її історичний огляд, характеристика суб'єктів педагогічного процесу, теорії навчання і виховання, а також теорія управління середньою загальноосвітньою школою.

Навчальний посібник розрахований на студентів, аспірантів і викладачів класичних й педагогічних університетів, а також слухачів і викладачів системи підвищення кваліфікації вчителів. Посібник також буде корисним педагогам-практикам і всім, хто цікавиться педагогікою.

Мельникова В. І., Мельникова О. П., Сідлярук Т. В., Тур І. Ю., Шведова Г. М.

Національна економіка. Навч. посіб. 2-ге вид. перероб. та доп. - К.: Центр учбової літератури, 2012. - 248 с.

Розглянуто поняття і ознаки національної економіки, її структуру та взаємодію елементів структури. Проаналізовано особливості розвитку національної економіки України, теорію суспільного добробуту і її вплив на соціально-ринкову економіку як основу підвищення якості життя громадян. Наведено стислий опис різних теорій щодо розвитку національної економіки.

Охарактеризовано економічний потенціал країни, його суть і структуру. Особливу увагу приділено інституціональним аспектам при дослідженні функціонування національної економіки, а також інституціональним чинникам

розвитку.

Шулдик В. І.

Розкриття мудрості природи в шкільній природознавчій освіті: навч.- метод. посібник. - Умань: ПП Жовтий, 2012. - 312 с

Сучасна школа виступає провідним фактором прилучення особистості до національної культури, традицій, до вивчення й розуміння свого родоводу, історії свого народу. Як же зберегти і передати нащадкам всі ті кращі надбання національної культури, що були виплекані протягом століть українським народом? Що треба зробити сьогодні, аби й завтра лунала народна пісня, не висихало життєдайне джерело народної мудрості й творчості? Які зусилля докласти, щоб створити таку атмосферу, аби молодь не цуралась національного спадку? Цим питанням і присвячено посібник.

Книга орієнтована не лише на теоретичну підготовку майбутнього вчителя природознавчих предметів, а й на розвиток творчого потенціалу особистості педагога, формування теоретичної та практичної готовності до реалізації гуманітарного підходу в освіті.

Шулдик В.І., Чудасва І.В., Шулдик Г.О.

Сучасні освітні технології на заняттях з біології : навч.- метод. посібник. - Умань: ПП Жовтий, 2011. - 286 с

Посібник знайомить з сучасними підходами до організації педагогічного процесу в школі та вищому навчальному закладі, акцентує увагу на їхньому особистісно орієнтованому характері. Автори дають коротку характеристику освітніх технологій, розкривають методичні можливості та особливості їх організації.

Посібник орієнтований не лише на теоретичну підготовку майбутнього вчителя природознавства та біології, а й на розвиток творчого потенціалу особистості шкільного педагога, формування теоретичної та практичної готовності до реалізації технологічного підходу в освіті.

Психолого-педагогічні засади проектування інноваційних технологій викладання у вищій школі: Монографія / [В. Луговий, М. Левшин, О. Бондаренко та ін.]; За заг. ред. В.П. Андрушенка, В.І. Лугового. - К.: «Педагогічна думка», 2011. - 260 с.

У монографії здійснено теоретико-методологічне обґрунтування засад проектування інноваційних технологій викладання у вищій школі. Акцентується на розв'язанні проблем здійснення компетентнісного підходу у процесі викладання, реалізації інноваційних форм, методів і засобів викладання у вищих навчальних закладах.

Модернізація педагогічної освіти в європейському та євроатлантичному освітньому просторі: монографія / авт. кол.: Н.М. Авшенко, В.О. Кудін, О.І. Огієнко та ін. — К.: Педагогічна думка, 2011. — 232 с.

У монографії вперше у вітчизняній педагогіці висвітлено проблеми модернізації педагогічної освіти в країнах Європейського Союзу як складової формування європейського простору вищої освіти і науки на початку XXI ст. Наголошується, що розвиток професійної підготовки вчителів у країнах Європейського Союзу зумовлений як специфічними внутрішніми політичними, економічними й національними традиціями, так і різноманітними зовнішніми тенденціями глобалізації, інтернаціоналізації, інтеграції.

Колективна монографія знайомить педагогічну громадськість України із процесами утвердження європейських вимірів якості педагогічної освіти та запровадження компетентнісного підходу до підготовки педагогічного персоналу, утвердження спільних вимог до навчальних планів та програм професійного розвитку вчителів.

Монографія розрахована на широке коло освітян, які є небайдужими до проблем розвитку сучасної педагогічної освіти у контексті глобалізації та побудови суспільства знань.

Благовіщення Пресвятої Богородиці

Благовіщення — християнське свято, що за церковним календарем відзначається 25 березня — в той день, коли архангел Гавриїл провістив діві Марії, що вона непорочно зачне від Святого Духа і народить Сина Божого — Ісуса.

В основі свята — повідомлення архангела Гавриїла Діві Марії «благої вісті» (звідси і Благовіщення) про народження у неї божественного немовляти, Спасителя роду людського.

Коли Марії було 12 років, Бог сповістив, що вона народить Сина Божого. А після того, як Марію заручили з Йосифом, з'явився до неї архангел Гавриїл і сказав: «Радуйся, благодатна, Господь з тобою. Зачнеш у лоні і породиш сина і назвеш його Ісус. Він буде великий і Сином Всевишнього назветься, і дасть йому Господь Бог престіл Давида, батька його, і царюватиме над домом Якова повіки та й царству його не буде кінця.» Марія ж сказала: «Як же це станеться, коли я мужа не знаю». Відповів архангел: «Дух Святий найде на тебе й сила Всевишнього окриє тебе, — тим-то й Святе, що народиться, назветься — Син Божий. У Бога нема неможливого.» І сказала Марія: «Я раба Господня, нехай буде мені по твоєму слові.»

В Назареті, на тому місці, де Архангел Гавриїл благовістив Діву Марію, побудований храм в пам'ять Благовіщення Богородиці.

Благовіщення й народні повір'я українців

В Україну свято прийшло з утвердженням християнства, проте в подальшому народні язичницькі традиції продовжують співіснувати з християнським святом. В народі одержало назву «третьої зустрічі весни» (після Стрітіння і Сорока Мучеників). Вважається, що весна в цей день остаточно поборолла зиму, Бог благословляє землю і відкриває її для сівби. За народними уявленнями, лише після Благовіщення можна було розпочинати польові роботи. Раніше ж «турбувати» землю вважалося великим гріхом. До цього свята лелеки зазвичай прилітали з вирію та починали вити гнізда. Існувало повір'я, що на Благовіщення відкривалася земля і з неї виповзали змії, вужі та інші плазуни.

У цей день здавна існував звичай випускати на волю пташок: «Щоби співали на волі, Бога прославляти та просили щастя-удачі тому, хто їх випустив». Господар випускає на волю, на сонце також всіх тварин, навіть пса і kota виганяє на подвір'я — «щоб чули весну і самі про себе дбали».

Пасічники цього дня виставляють на двір вулики.

У церкві цього дня святять проскуру. Потім пасічник проскуру кришить та висипає її у мед, «щоб бджоли роїлися», а сівач змішує з землею та сіє по чотирьох кутах ниви — «щоб дощова хмара ниви не минала»; проскуру заривають у землю, «щоб град посіву не побив».

Благовіщенську проскуру, як і богаювленську та стрітенську воду, зберігали за образами.

Вважалося, що, коли на Благовіщення, йдучи по воду, дівчина знайде квітку первоцвіту, цього літа вона вийде заміж. Пролісок, що знайдуть на Благовіщення, віщує щастя. Якщо вмитися водою, в яку покладеш цей пролісок — будеш вродливою.

Існує повір'я: яка погода на Благовіщення, така і на Великдень.

Український народ особливо шанує свято Благовіщення і суворо забороняє всяку працю того дня: за його думкою навіть птиця на Благовіщення святкує, гнізда не робить (Номис, 418). На Благовіщення, казали, досить тільки торкнутися якого насіння, чи зерна, щоб воно зараз же втратило свою сходову силу і ніколи не заплідниться. Не можна, казали, також підкладати того дня і яйця під курку, бо зробляться бовтунами, або вилупляться з них каліки.

Крім того для українського селянина за народньою символікою, Благовіщення віщує, і тому з ним в'яжеться багато прикмет: яка погода на Благовіщення, така й на Великдень буде. Якщо на Благовіщення дощ іде, то добре вродить жито. Якщо на Благовіщення вже сидять бузьки на яйцях, весна буде тепла, і т. далі.

Бібліотечні вісті

Інформаційний вісник
Наукової бібліотеки Уманського державного
педагогічного університету
імені Павла Тичини

Адреса: вул. Садова 2, м.Умань

Над номером працювали:

Редактор: Григоренко Т. В.

Редколегія: Усатюк О. А., Любомська Л. О.

Дизайн та верстка: Найкус Т. М.